

287

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 1 lipca 1992 r.

w sprawie trybu uzyskiwania przez żołnierzy zezwolenia na rozpowszechnianie rezultatów swojej działalności naukowej, literackiej, artystycznej lub publicystycznej, zawierających wiadomości stanowiące tajemnicę państwową lub służbową.

Na podstawie art. 64 ust. 4 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254) oraz art. 47 i art. 107 ust. 2 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 1992 r. Nr 8, poz. 31 i Nr 54, poz. 254) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Organem wojskowym właściwym do udzielania żołnierzowi w czynnej służbie wojskowej zezwolenia na rozpowszechnianie rezultatów swojej działalności naukowej, literackiej, artystycznej lub publicystycznej, zawierających wiadomości stanowiące tajemnicę państwową, jest Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego.

2. Organem wojskowym właściwym do udzielania żołnierzowi w czynnej służbie wojskowej zezwolenia na rozpowszechnianie rezultatów swojej działalności naukowej, literackiej, artystycznej lub publicystycznej, zawierających wiadomości stanowiące tajemnicę służbową, jest:

- 1) Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego — jeżeli wiadomości te dotyczą całych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) szef instytucji centralnej Ministerstwa Obrony Narodowej (Prezes Izby Wojskowej Sądu Najwyższego i Naczelny Prokurator Wojskowy) oraz dowódca okręgu wojskowego i rodzaju sił zbrojnych (Dowódca Zgrupowania Jednostek Zabezpieczenia Ministerstwa Obrony Narodowej) — jeżeli wiadomości te dotyczą odpowiednio instytucji centralnej Ministerstwa Obrony Narodowej (Izby Wojskowej Sądu Najwyższego lub Naczelnej Prokuratury Wojskowej), okręgu wojskowego lub rodzaju sił zbrojnych (Zgrupowania Jednostek Zabezpieczenia Ministerstwa Obrony Narodowej) albo jednostek (instytucji) wojskowych im podległych,
- 3) dowódca jednostki (instytucji) wojskowej o uprawnieniach dyscyplinarnych co najmniej dowódcy pułku — jeżeli wiadomości te dotyczą wyłącznie danej jednostki (instytucji) wojskowej.

§ 2. 1. Zezwolenia, o którym mowa w § 1, właściwy organ wojskowy udziela na pisemny wniosek żołnierza lub występującego w jego imieniu redaktora naczelnego redakcji, wydawcy, kierownika podmiotu gospodarczego albo dowódcy jednostki (instytucji) wojskowej, zamierzającego rozpowszechnić rezultat działalności żołnierza wymagający zezwolenia.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:

- 1) nazwę jednostki (instytucji) wojskowej, w której żołnierz pełni czynną służbę wojskową,
- 2) nazwę (tytuł) przeznaczonego do rozpowszechniania rezultatu własnej działalności naukowej, literackiej, artystycznej lub publicystycznej żołnierza, ze wskazaniem fragmentów zawierających wiadomości stanowiące tajemnicę państwową lub służbową,

3) określenie sposobu i przewidywanego terminu rozpowszechniania rezultatu działalności, o której mowa w pkt 2.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca dołącza rezultat działalności naukowej, literackiej, artystycznej lub publicystycznej żołnierza, zawierający wiadomości stanowiące tajemnicę państwową lub służbową.

§ 3. Organ wojskowy, o którym mowa w § 1, przed wydaniem decyzji zasięga opinii właściwego organu ochrony tajemnicy w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, określonego w odrębnych przepisach.

§ 4. 1. Decyzje o udzieleniu i odmowie udzielenia żołnierzowi zezwolenia, o którym mowa w § 1, właściwy organ wojskowy wydaje na piśmie, według wzoru określonego w załączniku do rozporządzenia.

2. Odwołania od decyzji, o których mowa w ust. 1, rozpatruje wojskowy organ wyższego stopnia w stosunku do organu wojskowego, który wydał decyzję w I instancji.

3. Wojskowym organem wyższego stopnia w rozumieniu ust. 2 jest:

- 1) Minister Obrony Narodowej — w stosunku do Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego,
- 2) Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego — w stosunku do szefa instytucji centralnej Ministerstwa Obrony Narodowej (Prezesa Izby Wojskowej Sądu Najwyższego i Naczelnego Prokuratora Wojskowego) oraz dowódcy okręgu wojskowego i rodzaju sił zbrojnych (Dowódcy Zgrupowania Jednostek Zabezpieczenia Ministerstwa Obrony Narodowej),
- 3) szef instytucji centralnej Ministerstwa Obrony Narodowej (Prezes Izby Wojskowej Sądu Najwyższego i Naczelny Prokurator Wojskowy) oraz dowódca okręgu wojskowego i rodzaju sił zbrojnych (Dowódca Zgrupowania Jednostek Zabezpieczenia Ministerstwa Obrony Narodowej) — w stosunku do podległego mu dowódcy jednostki (instytucji) wojskowej.

§ 5. 1. Organ wojskowy, który wydał ostateczną decyzję o udzieleniu lub odmowie udzielenia zezwolenia, zawiadamia o tym organ wojskowy, który wydał decyzję w I instancji, oraz zainteresowanego żołnierza.

2. Zezwolenia wydane przez Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego oraz szefów instytucji centralnych Ministerstwa Obrony Narodowej (Prezesa Izby Wojskowej Sądu Najwyższego i Naczelnego Prokuratora Wojskowego) podlegają ewidencjonowaniu w Sztabie Generalnym Wojska Polskiego, a wydane przez dowódcę okręgu wojskowego lub rodzaju sił zbrojnych (Dowódcę Zgrupowania Jednostek Zabezpieczenia Ministerstwa Obrony Narodowej) oraz podległych im dowódców jednostek (instytucji) wojskowych — odpowiednio w sztabie okręgu wojskowego lub rodzaju sił zbrojnych (Zgrupowania Jednostek Zabezpieczenia Ministerstwa Obrony Narodowej).

3. Zezwolenia wydane przez dowódców jednostek (instytucji) wojskowych, podległych szefom instytucji centralnych Ministerstwa Obrony Narodowej (Prezesowi Izby Wojskowej Sądu Najwyższego i Naczelnemu Prokuratorowi

Wojskowemu), podlegają ewidencjonowaniu w tych instytucjach.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: w z. *J. Onyszkiewicz*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 1 lipca 1992 r. (poz. 287)

(nazwa organu wydającego decyzję)

DECYZJA Nr

z dnia 19..... r.

Na podstawie art. ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254), art. ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 1992 r. Nr 8, poz. 31 i Nr 54, poz. 254)* i art. 104 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z § rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 1 lipca 1992 r. w sprawie trybu uzyskiwania przez żołnierzy zezwolenia na rozpowszechnianie rezultatów swojej działalności naukowej, literackiej, artystycznej i publicystycznej, zawierających wiadomości stanowiące tajemnicę państwową lub służbową (Dz. U. Nr 58, poz. 287)

.....
(nazwa organu wydającego decyzję)

po rozpatrzeniu wniosku

(określenie strony)

o

(określenie przedmiotu sprawy)

— udziela zezwolenia — odmawia udzielenia zezwolenia*

.....
(stopień, imię i nazwisko żołnierza)

na rozpowszechnianie następujących rodzajów wiadomości stanowiących tajemnicę państwową — służbową*:

.....
(wyszczególnienie rodzajów wiadomości,

.....
których dotyczy decyzja)

zawartych w

(nazwa i rodzaj oraz tytuł rezultatu działalności)

Uzasadnienie

.....

Nazwa stanowiska służbowego

m.p.

.....
 (podpis wydającego decyzję)

Pouczenie: Od niniejszej decyzji
 stronom przysługuje odwołanie do

.....

.....

.....

za pośrednictwem

.....

w terminie czternastu dni od daty jej
 doręczenia stronie.

*) Niepotrzebne skreślić

288

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 27 lipca 1992 r.

**w sprawie trybu pozbawiania i obniżania stopni wojskowych żołnierzy nie będących w czynnej służbie
 wojskowej.**

Na podstawie art. 79 ust. 4 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pozbawienie żołnierza nie będącego w czynnej służbie wojskowej, zwanego dalej „żołnierzem”, stopnia wojskowego oficera, chorążego lub podoficera w razie popełnienia czynu świadczącego o utracie wymaganych wartości moralnych oraz obniżenie takiemu żołnierzowi odpowiedniego stopnia wojskowego w razie rażącego naruszenia zasad współżycia społecznego lub zachowania uwłaczającego godności stopnia wojskowego, następuje w formie decyzji administracyjnej.

§ 2. 1. Wniosek o pozbawienie lub obniżenie stopnia wojskowego sporządza wojskowy komendant uzupełnień właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego trwającego ponad dwa miesiące żołnierza, według wzoru stanowiącego załącznik do rozporządzenia.

2. Jeżeli organem uprawnionym do pozbawienia lub obniżenia stopnia wojskowego jest wojskowy komendant uzupełnień, zamiast wniosku, o którym mowa w ust. 1, sporządza się notatkę służbową.

3. Przed wystąpieniem z wnioskiem lub sporządzeniem

notatki służbowej, o których mowa w ust. 1 i 2, wojskowy komendant uzupełnień przeprowadza z żołnierzem, którego decyzja ma dotyczyć, rozmowę, w której podaje przyczyny uzasadniające pozbawienie lub obniżenie stopnia wojskowego. Odstąpienie od rozmowy może nastąpić jedynie z ważnych powodów, uniemożliwiających jej przeprowadzenie.

4. W terminie siedmiu dni od dnia przeprowadzenia rozmowy, o której mowa w ust. 3, żołnierz może złożyć do wojskowego komendanta uzupełnień pisemne oświadczenie dotyczące przyczyn uzasadniających pozbawienie go lub obniżenie mu stopnia wojskowego. Oświadczenie to powinno być rozpatrzone w terminie czternastu dni od dnia złożenia; żołnierza zawiadamia się pisemnie o zajętym stanowisku.

§ 3. 1. Wniosek o pozbawienie lub obniżenie stopnia wojskowego przedstawia się drogą służbową organowi właściwemu do wydania decyzji.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się dokumenty uzasadniające pozbawienie lub obniżenie stopnia wojskowego i oświadczenie żołnierza, a w odniesieniu do żołnierza posiadającego stopień oficera lub chorążego — również jego teczkę personalną.

§ 4. 1. Organy właściwe do wydania w pierwszej in-